

عنوان مقاله:

تحلیل حکم حکومتی در فقه سیاسی

محل انتشار:

فصلنامه الکترونیکی پژوهش های حقوقی قانون یار، دوره 4، شماره 15 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

عبدالزهره عبیاتی - مولف کتب حقوقی و پژوهشگر

خلاصه مقاله:

حکم در اصطلاح عبارت است از این که شارع مقدس، حکمی تکلیفی یا وضعی درباره افعال انسان جعل و اعتبار کند، بدین معنا که انسان را از انجام عملی ممنوع کند و یا به انجام عملی وادار سازد (حکم تکلیفی) و یا آن که بر عمل انسان اثری مترتب کند. حکم حکومتی، احکام و قوانینی است که از جانب شارع صادر شده و در قرآن و سنت و سیره عملی معصومین علیهم السلام یافت می شود و مربوط به اداره جامعه و شئون حکومت است و وظیفه فقیه در مورد این دسته از احکام، کشف و استنباط و بعد اجرای آن احکام است. از ارکان مهم در مورد هر حکمی، صادر کننده آن حکم است. صادر کننده حکم در احکام شرعی، اعم از احکام اولیه و ثانویه، خداوند متعال است اما صادر کننده حکم حکومتی « ولی امر مسلمین » است. باید گفت که حاکم جامعه اسلامی بنا به ضرورت، اضطرار حکم حکومتی صادر می کند و حتی می تواند موقتا از اجرای احکام اولیه جلوگیری کند، تا اینکه ضرورت بر طرف شود و حکم حکومتی ساقط شود.

کلمات کلیدی:

حکم حکومتی، شارع مقدس، رهبر، تشریع، فقه سیاسی، شیعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1497538>

